

Byla C-287/22

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2022 m. gegužės 3 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Lenkija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. kovo 24 d.

Ieškovai:

YQ

RJ

Atsakovė:

Getin Noble Bank S.A.

Pagrindinės bylos dalykas

Paskolos sutarties pripažinimas negaliojančia dėl nesąžiningų sutarties sąlygų ir priteisimas sumokėti tam tikrą pinigų sumą

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288) 6 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies išaiškinimas; SESV 267 straipsnis.

Prejudicinis klausimas

Ar, atsižvelgiant į veiksmingumo ir proporcingumo principus, pagal Direktyvos 93/13 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį draudžiamas toks nacionalinės teisės

aiškinimas arba nacionalinių teismų praktiką, pagal kuriuos nacionalinis teismas gali, be kita ko, atsižvelgdamas į vartotojui tenkančią pareigą atsiskaityti su pardavėju ar tiekėju arba pardavėjo ar tiekėjo gerą finansinę padėtį, netenkinti vartotojo prašymo taikyti laikinąją apsaugos priemonę (ieškinio užtikrinimą) – sustabdyti sutarties, kuri, tikėtina, bus pripažinta negaliojančia dėl nesąžiningų sąlygų pašalinimo iš jos, vykdymą, kol bus nagrinėjama byla?

Nurodomos Bendrijos teisės nuostatos

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais: 6 straipsnio 1 dalis; 7 straipsnio 1 dalis

2016 m. spalio 26 d. ESTT nutartis *Ismael Fernandez Oliva* sujungtose bylose C-568/14–C-570/14, EU:C:2016:828

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

Ustawa z 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (1964 m. balandžio 23 d. Civilinis kodeksas) (*Dziennik Ustaw*, 2020, 1740 pozicija), (toliau – KC) 385¹ straipsnis:

- §1. Vartotojui nėra privalomos su juo sudarytos sutarties sąlygos, dėl kurių nebuvo atskirai derėtasi, jei pagal šias sąlygas jo teisės ir pareigos prieštarauja nusistovėjusiems papročiams, iš esmės pažeidžiant vartotojo interesus (neleistinos sutarties sąlygos). Tai netaikoma sąlygoms, kuriomis apibrėžiami pagrindiniai šalių įsipareigojimai, įskaitant kainą arba užmokestį, jeigu jos suformuluotos vienareikšmiškai.
- §2. Jeigu pagal šio straipsnio 1 dalį sutarties nuostata nėra privaloma vartotojui, šalims yra privalomos likusios sutarties sąlygos.
- §3. Sutarties sąlygos, dėl kurių nebuvo atskirai derėtasi, yra tos, kurių turiniais vartotojas nedarė realios įtakos. Tai visų pirma taikoma sutarties sąlygoms, perkeltoms iš tipinės sutarties, kurią kontrahentas pasiūlė sudaryti vartotojui.
- §4. Asmuo kuris teigia, kad dėl sąlygos buvo atskirai derėtasi, turi tai įrodyti.

KC 405 straipsnis

Asmuo, kuris be teisinio pagrindo gavo turtinės naudos kito asmens sąskaita, privalo tą naudą grąžinti natūra arba, jei tai neįmanoma, atlyginti jos vertę.

KC 410 straipsnis

- §1. Pirmesnių straipsnių nuostatos visų pirma taikomos nepagrįstiems mokėjimams.

§2. Mokėjimas laikomas nepagrįstu, jei jį atlikusiam asmeniui apskritai nebuvo nustatyta jokia prievolė arba jei jis nebuvo įsipareigojęs asmeniui, kuriam atliko mokėjimą, arba jei išnyko mokėjimo pagrindas ar nebuvo pasiektas numatytasis mokėjimo tikslas, arba jeigu teisinis veiksmas, dėl kurio atsirado mokėjimo prievolė, negaliojo ir nepradėjo galioti po mokėjimo atlikimo.

Ustawa z 17 listopada 1964 roku Kodeks postępowania cywilnego (1964 m. lapkričio 17 d. Civilinio proceso kodeksas) (*Dziennik Ustaw*, 2021, 1805 pozicija) (toliau – KPC) 189 straipsnis:

Ieškovas gali kreiptis į teismą su prašymu pripažinti teisinio santykio arba teisės buvimą ar nebuvimą, jei jis yra tuo teisiškai suinteresuotas.

KPC 730¹ straipsnis:

§1. Bet kuri bylos šalis arba bylos dalyvis gali prašyti taikyti laikinąją apsaugos priemonę, jei pagrindžia savo reikalavimą ir teisinį suinteresuotumą laikinosios apsaugos priemonės taikymu.

§2. Teisinis suinteresuotumas laikinosios apsaugos priemonės taikymu yra, kai dėl šios priemonės netaikymo taptų neįmanoma arba pernelyg sudėtinga įvykdyti byloje priimtą sprendimą arba būtų kitaip neįmanoma ar pernelyg sudėtinga pasiekti bylos nagrinėjimo tikslą.

§ 2(1). Teisinis suinteresuotumas laikinosios apsaugos priemonės taikymu laikomas pagrįstu, jei laikinąją apsaugos priemonę prašo taikyti ieškovas, reikalaujantis sumokėti pagal komercinį sandorį, kaip tai suprantama pagal *Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych* (2013 m. kovo 8 d. Įstatymas dėl kovos su pernelyg uždelstais mokėjimais pagal komercinius sandorius), kai šio sandorio vertė neviršija septyniasdešimt penkių tūkstančių zlotų, o reikalaujama suma nebuvo sumokėta ir nuo jos mokėjimo termino suejimo dienos praėjo bent trys mėnesiai.

§ 3. Pasirinkdamas laikinąją apsaugos priemonę, teismas atsižvelgia į bylos šalių arba bylos dalyvių interesus tiek, kiek to reikia siekiant užtikrinti tinkamą teisinę apsaugą teisių turėtojui ir neužkrauti nereikalingos naštos skolininkui.

KPC 731 straipsnis

Laikinąją apsaugos priemonę negali būti siekiama patenkinti reikalavimą, nebent įstatyme nustatyta kitaip.

KPC 755 straipsnis

§1. Jei laikinąją apsaugos priemonę prašoma taikyti nepiniginiam reikalavimui, teismas leidžia ją taikyti tokiu būdu, kokį jis pripažįsta tinkamu

atsižvelgdamas į aplinkybes, neatmesdamas galimybės taikyti piniginiams reikalavimams užtikrinti numatytų priemonių. Konkrečiai teismas gali:

- 1) nustatyti bylos šalių arba bylos dalyvių teises ir pareigas bylos nagrinėjimo laikotarpiu;
- 2) uždrausti perleisti atitinkamus daiktus ar teises, su kuriomis yra susijusi byla;
- 3) sustabdyti priverstinį vykdymą ar bet kurią kitą sprendimo vykdymo procedūrą;
- 4) nustatyti nepilnamečių vaikų globos ir bendravimo su vaiku tvarką;
- 5) nurodyti padaryti atitinkamą įrašą nekilnojamojo turto registre arba kitame registre.

§2. Bylose dėl asmeninių teisių apsaugos draudimas skelbti gali būti taikomas kaip laikinoji apsaugos priemonė, tik jei tai neprieštarauja svarbiam viešajam interesui. Taikydamas laikinąją apsaugos priemonę, teismas nustato draudimo laikotarpį, kuris negali būti ilgesnis nei vieni metai. Jeigu byla nagrinėjama, prieš pasibaigiant nustatytam draudimo skelbti terminui teisių turėtojas gali prašyti toliau taikyti laikinąją apsaugos priemonę; taikomos pirmojo ir antrojo sakinių nuostatos. Jei teisių turėtojas prašė toliau taikyti laikinąją apsaugos priemonę, draudimas skelbti galioja, kol bus priimtas galutinis sprendimas dėl prašymo.

§2(1). 731 straipsnio nuostata netaikoma, kai laikinoji apsaugos priemonė yra būtina siekiant užkirsti kelią gresiančiai žalai ar kitiems teisių turėtojui nenaudingiems padariniams.

§3. Teismas įteikia skolininkui teismo nutartį, priimtą uždareme posėdyje, kurioje nurodo jam atlikti veiksmą, susilaikyti nuo veiksmo arba netrukdyti teisių turėtojui atlikti veiksmų. Tai netaikoma nutartims, kuriose nurodoma perduoti skolininko turimus daiktus.

Trumpas bylos aplinkybių ir proceso pristatymas

- 1 2008 m. YQ ir RJ su atsakove *Getin Noble Bank SA* sudarė hipoteka užtikrintos ir Šveicarijos frankais (CHF) indeksuotos paskolos sutartį 643 395,63 Lenkijos zlotų (PLN) sumai, pagal kurią paskolos suma buvo perskaičiuojama į CHF pagal banko nustatytą pirkimo kursą, o mėnesinės įmokos, apskaičiuotos CHF, turėjo būti mokamos taip pat pagal banko nustatytą pardavimo kursą. Ieškovai buvo informuoti apie palūkanų normos ir valiutų kurso pokyčių poveikį lentelėje, kurioje lyginami paskolos įmokų dydžiai, darant prielaidą, kad paskolos suma yra 20 % didesnė, o palūkanų norma išaugtų 15,6 % (tai atitiko skirtumą tarp didžiausio ir mažiausio pastarųjų metų kurso).

2. Ieškinyje ieškovai prašė pripažinti nagrinėjamą sutartį negaliojančia ir priteisti 375 042,34 PLN sumą, teisės aktuose nustatytas palūkanas ir bylinėjimosi išlaidas. Ieškovai taip pat pateikė papildomą prašymą, grindžiamą perskaičiavimo sąlygų nesąžiningumo prielaida ir galimybe toliau taikyti sutartį pašalinus nesąžiningas jos sąlygas. Jie taip pat pateikė prašymą taikyti laikinąją apsaugos priemonę reikalavimui pripažinti sutartį negaliojančia, nustatant bylos šalių teises ir pareigas bylos nagrinėjimo laikotarpiu, sustabdant pareigą mokėti paskolos sutartyje numatytas mėnesines įmokas, kol byloje bus priimtas galutinis sprendimas (a), uždraudžiant atsakovui pranešti apie sutarties nutraukimą (b) ir uždrausti atsakovui *Biuro Informacji Gospodarczej* (Ekonominės informacijos biuras) paskelbti informaciją apie tai, kad ieškovai nevykdo įsipareigojimo mokėti paskolos įmokas, kol byla bus baigta nagrinėti.
3. Atsiliepime į ieškinį bankas atsakovas prašė atmesti ieškinį ir pateikė formalius prieštaravimus, taip pat ginčijo sutarties sąlygų nesąžiningumą. Jis pateikė dokumentus, skirtus šių sąlygų teisėtumui patvirtinti, ir ginčijo ieškovų, kaip vartotojų, statusą. Bankas taip pat teigė turįs teisę reikalauti visos išmokėtos paskolos sumos grąžinimo ir atlygio už naudojimąsi šiuo kapitalu. Dėl prašymo taikyti laikinąją apsaugos priemonę atsakovas nurodė, kad ieškovai nepagrindė reikalavimo ir yra suėjęs jo senaties terminas.
4. Ieškovai apskundė *Sąd Okręgowy w Warszawie* (pirmosios instancijos teismas) nutartį, kuria atmestas minėtas prašymas, ir prašė patenkinti visą prašymą.

Svarbiausi bylos šalių argumentai nacionaliniame teisme

5. Pirmojoje instancijoje ieškovai nurodė, kad paskolos sutartyje buvo nesąžiningų sąlygų, susijusių su paskolos sumos indeksavimu užsienio valiuta, o reikalaujama suma yra ieškovų sumokėtų įmokų suma, kuri yra atsakovo nepagrįstai gautas mokėjimas. Apeliaciniame skunde dėl pirmosios instancijos teismo nutarties ieškovai tvirtino, kad yra teisiškai suinteresuoti laikinosios apsaugos priemonės taikymu, nes kiekvienas mokėjimas padidina jiems banko atsakovo grąžintiną sumą. Dėl prašymo taikyti laikinąją apsaugos priemonę atsakovas nurodė, kad ieškovai nepagrindė savo reikalavimo ir yra suėjęs jo senaties terminas. Bankas taip pat pateikė dokumentus, kuriais siekiama patvirtinti jo gerą finansinę padėtį.

Trumpi prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvai

6. Siekdamas atsakyti į prejudicinį klausimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis nacionaline teise, nusprendė, kad dėl nesąžiningų sąlygų, kuriomis vartotojui perkeliama, be kita ko, valiutų kursų pasikeitimo rizika, nustatymo sutartyje ji toliau negali galioti visa, o tai prilygsta jos negaliojimui (KC 385¹ straipsnis), ir kad kiekviena negaliojančios sutarties šalis turi teisę reikalauti grąžinti įvykdytą mokėjimą (KC 410 straipsnis).

- 7 Pagrindinėje byloje vykdoma laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra, per kurią teismas, remdamasis šalių teiginių pagrįstumu, priima sprendimą dėl laikinųjų apsaugos priemonių. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatavo, jog pagrįsta manyti, kad tam tikros ieškovų, kaip vartotojų, sudarytos sutarties sąlygos yra nesąžiningos, nes dėl jų vartotojams perkeliama valiutų kursų pasikeitimo rizika, o bankui leidžiama savavališkai nustatyti valiutų kursų skirtumus (šios sąlygos panašios į byloje C-260/18 nagrinėjamos sutarties sąlygas), ieškovai vykdydami sutartį, sumokėjo bankui atsakovui apie 59 % išmokėtos paskolos sumos, o dėl šalių sudarytų sutarčių priedų nesąžiningų sąlygų galiojimas nebuvo atkurtas.
- 8 CK 385¹ straipsnis, kuriuo Lenkijos teisėje įgyvendinama Direktyva 93/13, turi būti aiškinamas taip, kad būtų maksimaliai pasiekti šios direktyvos tikslai. Kaip jau yra pažymėjęs Teisingumo Teismas, Direktyvos 93/13 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad nesąžininga pripažinta sutarties sąlyga iš principo turi būti laikoma niekada neegzistavusia, todėl ji negali sukurti padarinių vartotojui. Taigi teismo konstatavimas, kad tokia sąlyga yra nesąžininga, iš principo turi lemti vartotojo teisinės ir faktinės situacijos, kurioje jis būtų, jeigu nebūtų minėtos sąlygos, atkūrimą. Be to, nacionalinio teismo pareiga netaikyti nesąžiningos sutarties sąlygos, pagal kurią privaloma mokėti sumas, kurios, kaip vėliau paaiškėja, yra nepagrįstos, iš principo siejama su atitinkamu restituciniu poveikiu šioms sumoms (žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Francisco Gutiérrez Naranjo*, C-154/15, C-307/15 ir C-308/15, ECLI:EU:C:2016:980, 61, 62 punktus). Sąjungos teisę atitinkančio aiškinimo reikalavimas taip pat taikomas nacionalinėms procesinėms nuostatoms (žr. 2012 m. birželio 14 d. Sprendimo *Banco Español de Crédito SA*, C-618/10, ECLI:EU:C:2012:349, 53–57 punktus).
- 9 Teisingumo Teismas yra daug kartų pateikęs bendrus argumentus, susijusius su būtinybe nacionaliniams teismams užtikrinti galimybę taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kad būtų užtikrintas visiškas teismo sprendimų dėl teisių, kuriomis remiamasi pagal Sąjungos teisę, veiksmingumas (žr. 1990 m. birželio 19 d. Sprendimo *Factortame*, C-213/89, EU:C:2015:1990:257, 21 punktą; 2001 m. sausio 11 d. Sprendimo *Siples*, C-226/99, EU:C:2001:14, 19 punktą ir 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *Unibet*, C-432/05, 67 punktą). Remdamasis Direktyva 93/13, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs dėl būtinybės imtis laikinosios apsaugos priemonės visų pirma tais atvejais, kai išieškojimas vykdomas iš nekilnojamojo turto, kuriame gyvena vartotojas (2014 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Kusionova*, C-34/13, EU:C:2014:2189, 66 punktą; 2013 m. kovo 14 d. Sprendimo *Aziz*, C-415/11, EU:C:2013:164, 59 punktą).
- 10 Vis dėlto laikinosios apsaugos priemonės turi esminę reikšmę ne tik siekiant sustabdyti priverstinį vykdymą vartotojų atžvilgiu, bet ir tais atvejais, kai vartotojai imasi teisinių veiksmų dėl tam tikrų sutarties sąlygų pripažinimo negaliojančiomis (žr. 2016 m. spalio 26 d. Nutartį *Ismael Fernandez Oliva*, sujungtos bylos C-568/14–C-570/14, EU:C:2016:828). Teisingumo Teismas taip pat yra pažymėjęs, kad su nurodomos direktyvos nuostatomis nesuderinamas nacionalinės teisės aktas, pagal kurį teismui neleidžiama sustabdyti vykdymo

procedūros, kol bus išnagrinėti vartotojo pateikti prieštaravimai, grindžiami sutarties sąlygų nesąžiningumu (žr. 2019 m. birželio 26 d. Sprendimą *Kuhar*, C-407/18, EU:C:1990:257).

- 11 Taigi pagal Direktyvos 93/13 7 straipsnio 1 dalį nacionalinis teismas įpareigojamas taikyti tinkamą laikinąją apsaugos priemonę (taip pat ir savo iniciatyva), jei tokią priemonę būtina taikyti, kad būtų užtikrintas visiškas būsimo teismo sprendimo dėl nesąžiningų sutarties sąlygų veiksmingumas.
- 12 Tačiau nacionalinių teismų jurisprudencijoje retai tenkinami vartotojų prašymai taikyti tokią apsaugos priemonę. Dalis nacionalinių teismų mano, kad prašymas dėl pripažinimo (KPC 189 straipsnis) nėra vykdytinas ir juo siekiama tik sutarties sąlygų nesąžiningumo arba negaliojimo formalaus patvirtinimo. Atrodo, kad tokiu aiškinimu neatsižvelgiama į klausimą dėl restitucinio poveikio, kurį lemia nesąžininga sutarties sąlyga. Kita pozicija grindžiama KPC 731 straipsniu, pagal kurį laikinoji apsaugos priemonė negali būti skirta reikalavimo įvykdymui. Pagal trečią poziciją nurodomas vartotojo turimas teisinis suinteresuotumas, kad būtų taikoma laikinoji apsaugos priemonė (KPC 730¹ straipsnio 2 dalis), ir pernelyg didelė našta skolininkui (atsakovui) (KPC 730¹ straipsnio 3 dalis). Nors dalyje jurisprudencijos pripažįstama, kad abi negaliojančios paskolos sutarties šalys turi teisę reikalauti nepagrįstai sumokėtų sumų gražinimo, joje taip pat pažymima, kad ir vartotojas iš esmės privalo gražinti panaudotą paskolos sumą.
- 13 Atsižvelgiant į tai, kad paskolos sutartis pripažįstama negaliojančia jau pirminiame procedūros etape, atitinkamos laikinosios apsaugos priemonės (pavyzdžiui, iš šios sutarties kylančios pareigos mokėti paskolos įmokas ir palūkanas sustabdymas) yra būtinos siekiant užtikrinti visišką būsimo teismo sprendimo veiksmingumą. Priešingu atveju gali neatsirasti restitucinis poveikis ir todėl būtų pakenkta Direktyvos 93/13 veiksmingumui. Dažniausiai vartotojai, pareikšdami civilinį ieškinį bankui dėl paskolos sutarties pripažinimo negaliojančia ir atitinkamų sumų priteisimo siekiant atsiskaitymo pagal tokią negaliojančią sutartį, ir toliau moka banko reikalaujamo dydžio paskolos įmokas. Todėl jau tokio teismo proceso pradžioje būtina įtvirtinti (išaldyti) šalių teisinę ir faktinę padėtį, nes jei vartotojai toliau mokės įmokas, bylos nagrinėjimo pabaigoje priimtas teismo sprendimas taps neveiksmingu. Antraip ieškovai (vartotojai) turėtų kas mėnesį (po kiekvienos kitos įmokos sumokėjimo) atitinkamai išplėsti ieškinį, o tai būtų labai sudėtinga ir pernelyg prailgintų bylos nagrinėjimą.
- 14 Tokioje situacijoje būtų labiau baudžiamas vartotojas, o ne pardavėjas ar tiekėjas, o tai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nuomone, mažintų Direktyvos 93/13 6 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies veiksmingumą. Be to, nebūtų visapusiškai užtikrinta reali šalių teisių ir pareigų pusiausvyra, nes būtent vartotojas (o ne pardavėjas ar tiekėjas), siekdamas apginti savo teises, būtų priverstas investuoti papildomus finansinius ir laiko išteklius, inicijuodamas dar vieną teismo procesą.

- 15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo teigimu, Direktyvos 93/13 6 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 1 dalyje, aiškinamose atsižvelgiant į veiksmingumo principą ir reikalavimą užtikrinti realią šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą, reikalaujama, kad tokiu atveju, kai vartotojas inicijuoja bylą pardavėjui ar tiekėjui (bankui), siekdamas, kad būtų pripažintas paskolos sutarties sąlygų nesąžiningumas ir dėl to sutartis būtų pripažinta negaliojančia, ir kurios tikslas – kad būtų gražintos sumos, kurias vartotojas sumokėjo pagal negaliojančią sutartį (restitucija), nacionalinis teismas imtųsi visų būtinų priemonių (taip pat ir laikino pobūdžio), kurios užtikrintų, kad nagrinėjant šią bylą bus galutinai sureguliuota tarp vartotojo ir pardavėjo ar tiekėjo susiklosčiusi teisinė situacija. Tokia procedūra turi būti siekiama nustatyti visus teisinius padarinius, kurie kyla, pagal Direktyvą 93/13 pripažinus sutarties sąlygą nesąžininga, įskaitant visapusiškas ir galutinės restitucines pasekmes, vartotojui neprivalant kelti dar vienos bylos.
- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo teigimu, tokia laikina priemone turėtų būti įtvirtinta šalių teisinė ir faktinė padėtis, susiklosčiusi bylos iškėlimo metu, ir visų pirma, kol bus nagrinėjama byla, sustabdytas pareigos mokėti mėnesines paskolos įmokas ir palūkanas pagal paskolos sutartį, kurioje yra nesąžiningų sąlygų, vykdymas.
- 17 Atsižvelgdamas į šiuos argumentus, *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšuvos apygardos teismas) siūlo į pateiktą klausimą atsakyti taip, kad, nacionalinės teisės nuostatų aiškinimas ir nacionalinių teismų praktika tokiose bylose, kaip pagrindinė byla, negali sudaryti nacionaliniam teismui galimybės netenkinti vartotojo prašymo, kad teismas nustatytų laikinąją apsaugos priemonę – sutarties vykdymo sustabdymą.